

ابوبکر خلآل و رسالت او در رد بجم بن صفوان ترمذی

• محمد کاظم رحمتی

اشارة: یکی از مهم‌ترین عالمان حنبیلی و تدوین کننده آراء و عقاید اهل حدیث، ابوبکر احمد بن محمد بن هارون مشهور به خلآل (متوفی ۳۱۱ هـ/۹۲۲ م) است، از آثار بسیار مهم او کتابی به نام *السننه*، علاوه بر آن که اثری مشهور در شناخت و تکوین عقاید اهل حدیث است، حاوی متن نامه و فتاوی از عالمان حنبیلی عراق درود و نقد عده‌ای از پیروان جهم بن صفوان ترمذی در طبع سویی است. نوشته حاضر ضمن گزارشی از احوال و آثار خلآل، برسی درباره این نامه و محتوی آن نیز است.

هنری لائوس و جرج مقدسی است.^۱ بخش اعظمی از رساله‌ها و آثار مهم اهل حدیث نیز در سالیان اخیر، به چاپ رسیده است که از جمله این آثار به کتاب مهم السننه تألیف ابوبکر احمد بن هارون مشهور به ابوبکر خلآل (متوفی ۳۱۱ هـ/۹۲۲ م) می‌توان اشاره کرد. گهنه ترین گزارش درباره ابوبکر خلآل ظاهراً گزارش احمد بن علی مشهور به خطیب بغدادی (متوفی ۴۶۵ هـ) است که بخشی از آن به نقل از عالم نامور حنبیلی ابویعلی فراء (متوفی ۴۵۸ هـ/۱۰۶۶ م) است که خطیب در انتهای گزارش خود تصریح کرده و تاریخ وفات ابوبکر خلآل را از قول ابویعلی نقل کرده است (و قال لی ابویعلی ابن فراء). پس از خطیب، گفته‌های ابوالحسین محمد بن ابی یعلی فراء (متوفی ۵۲۶ هـ)، دومین گزارش درباره خلآل است.^۲ با وجود اهمیت خلآل درست اهل حدیث، اطلاعات تاریخی درباره او اندک است که این مشکل

در میان مذاهب مختلف کلامی، اهل حدیث با وجود اهمیت و نقش فراوانی که در تاریخ و فرهنگ اسلامی داشته‌اند، چندان مورد توجه نبوده‌اند و اثر جامع و در خور ذکری که به بررسی این گروه که علاوه بر عالمان حنبیلی، در میان عالمان شافعی و حنفی نیز پیروانی از جهت کلامی داشته‌اند، نوشته نشده است. بخشی از این اشکال به درسترس نبودن منابع فکری این جریان باز می‌گردد که محققان را در تحقیق درباره این محله به بهره‌گیری از آثار مخالفان یا حتی تالیفات عالمان ضد حنبیلی سوق داده است. با این حال روند چاپ متون اولیه و اصلی اهل حدیث این امکان را برای محققان فراهم کرده است تا در برخی از ادواری‌های رایج درباره اهل حدیث، چون رویکرد ضد کلامی و تصوف اهل حدیث، تجدید نظرهای جدی ارائه دهند.^۳ بیشترین تلاش در تغییر رویکرد پیشین نسبت به اهل حدیث، تحقیقات فراوان

در اصل به شیوه عالمان حنبلی در تألیفات کتاب‌های تراجم و طبقات الحنابلہ باز می‌گردد که توجه چندانی به ذکر جزئیات تاریخی نداشتند، در حالی که به نقل آرا و سخنان عالمان اهل حدیث در نقد و رد مخالفان خود پرداخته بودند. عده‌آگاهی‌های ما درباره ابوبکر خلال گفته‌های وی در کتاب الطبقات تألیف اوست که در آن به تفصیل فهرست شاگردان احمد بن حنبل (متوفی ۴۴۱ هـ/۸۵۵ م) را که خود دیده بود، ذکر کرده است.^۱ علت توجه خلال به شاگردان احمد بن حنبل نیز دلیل خاصی دارد. شاگردان احمد بن حنبل را با عنوان المسائل تألیف کرده اند که سخنان احمد بن حنبل آنها را مجموعه‌های مهمی از پاسخ‌ها و متأسفانه به نظر نمی‌رسد متنی از آنها باقی مانده باشد. اهمیت و نقش محوری ابوبکر خلال در تدوین و گردآوری مجموعه‌های مختلف این است که خلال به منظور تهیه این آثار و سعای از مؤلفان آنها به اغلب مناطقی که شاگردان صاحب مسائل احمد بن حنبل اقامت داشته‌اند، سفر کرده است. ابوبکر خلال بخش مهمی از این آثار را در کتاب مفصل و مهم خود الجامع لعلوم احمد گردآوری کرده است. خطیب بغدادی در اشاره به این کتاب می‌نویسد: «وکان [هو یعنی ابوبکر الخلال] معن صرف عنایته الى الجمع لعلوم احمد بن حنبل و طلبها عالية و نازلة، و صفتتها كتبأ»^۲

برخلاف آنچه که تابه حال گمان می‌شده است، جریان اهل حدیث نیز حرکتی کاملاً یکپارچه نبوده و انشقاقات و جریان‌های مختلفی در میان آنها وجود داشته است و براساس شیوخ بر جسته حنبلی، این جریان‌ها تفکیک‌پذیر است. خلال بیشترین تأثیر خود را از ابوبکر احمد بن محمد بن عبد العزیز مروذی (متوفی ۲۷۵ هـ/۸۹۰ م) مؤلف کتاب الورع و یکی از مهم‌ترین شاگردان احمد بن حنبل گرفته است.^۳

هنری لائوس در اشاره به اهمیت کتاب الجامع می‌نویسد: «از آثار ادبی، عقیدتی و کلامی ابوبکر خلال که امروزه اغلب آنها موجود نیستند، آنچه که باقی مانده، اهمیت بسیار فراوانی دارند. سوای آن آثار، خلال مؤلف کتاب الجامع است که نخستین اثر مفصل در میان حنابلہ است. در این کتاب وی، تمام پاسخ‌ها (المسائل) امام احمد بن حنبل که پیش از او در مجموعه‌های خاصی تدوین شده بود، گردآوری و تنظیم نمود. این اثر حجیم

که در دویست جزء بوده تا قرن هشتم هجری / چهاردهم میلادی موجود بود چرا که ابن تیمیه و ابن قیم به فراوانی از آن بهره جسته‌اند. تا مدت‌های مديدة که گمان آن بود که کتاب الجامع مفهود شده است، اما بخش مهمی از آن در نسخه‌ای خطی در کتابخانه بریتانیش میوزیوم باقی مانده است که من از آن تحلیل مختصری در جشن نامه لوثیس ماسینیون (ج ۳، ص ۱۷-۲۲) با عنوان عقاید اولیه حنابلہ آورده‌ام».^۴

اثر مورد اشاره لائوس است که عنوان آن در تنها نسخه‌ای که تابه حال از آن یافت شده (Br. Mus. Or. 2675)، «المسند من مسائل أبي عبدالله احمد بن محمد بن حنبل رضي الله عنه» آمده و خانم عطیه الزهراوی (ریاض: دارالراية، ۱۴۱۰ هـ/۱۹۸۹ م) آن را با عنوان السنہ به چاپ رسانده است. برخلاف نظر محقق کتاب، نام صحیح آن، همان‌گونه که لائوس نظر داده، همان الجامع

از پیروان جهم بن صفوان ترمذی است.^{۱۰} خلال در مسجد جامع طرسوس به سال ۲۹۲ بعد از ذکر احادیث در معنی مقام محمود البته با معنی و تفسیر تشیبی این آیه، با گروهی از پیروان جهم بن صفوان ترمذی مواجه می‌شود که تفسیر تشیبی آیه را رد کرده‌اند. خلال برای تأیید موضع خود به مشایخ اهل حدیث در بغداد نامه‌می نویسد و شرح ماجرا را برای آنها می‌نگارد و در پاسخ جواب مفصلی از مشایخ اهل حدیث بغداد دریافت می‌کند که متن کامل آن را در کتاب السننه (الجامع) آورده است (ج، ص ۲۲۴-۲۶۶). مؤلف نامه در تأیید موضع خود در تفسیر مقام محمود در آیه، به احوال مختلف مشایخ اهل حدیث استناد کرده است. بخش اعظمی از این نامه، احادیثی از ابو بکر مرزوی (متوفی ۲۷۵ هـ) است (ج، ص ۲۴۵-۲۶۴). که خلال بعد از اتمام نامه به این نکته تصویح دارد این احادیث را از مرزوی اخذ کرده است. همچنین از عبارت پایانی خلال به روشنی می‌توان دریافت که این نزاع سال‌ها قبل وجود داشته و خلال خود کسی بوده که فتواهای عالمان اهل حدیث را در باره این موضوع جمع‌آوری کرده است. خلال اشاره کرده که در بغداد و در زمان حیات استادش ابو بکر مرزوی از طریق او توانسته بود تا دست خط محمد بن عبیدالله بن منادی را اخذ کند (ج، ص ۲۶۶).

پی‌نوشت‌ها:

۱. از عالمان شافعی که از حیث کلامی تفکری تقریباً با اهل حدیث داشته می‌توانیم به عالم نامور خراسانی ابوعثمان اسماعیل بن عبد الرحمن صابونی (متوفی ۴۴۹) اشاره کرد که اثر مهمی به نام عقیدة السلف اصحاب الحديث از اباقی مانده و به چاپ نیز رسیده است. (تحقيق بدر بن عبدالله بن بدر، مدینه ۱۴۱۵) درباره شرح حال این عالم شافعی نیز بنگرید به منتخب من السیاق، ص ۱۷۶-۱۸۱.

همچنین همان گونه که ایمن فؤاد السید نیز به خوبی اشاره کرده، اکثر عالمان شافعی یمن، حنبلی بوده‌اند (تاریخ المذاهب الدینیه فی بلاد الیمن حتی نهاية القرن السادس الهجری قاهره، ۱۴۰۸، ص ۵۹) مشهورترین این فقیهان یحیی بن ابی الخیر عمرانی (متوفی ۵۵۸ هـ / ۱۱۶۲ م) است که در کتاب مهمی به نام الانصار فی الرعد

لعلوم احمد است. دلایلی که براین ادعا می‌توان ارائه کرد چنین است: نخست عنوان کتاب که در نسخه آمده که از قضا نسخه کهنه است و در حضور جمعی از عالمان به نام اهل حدیث در سال‌های ۵۶۰-۵۷۷ هـ مسامح شده است. دلیل مهم تر درباره نام متن چاپ شده، گفته خود خلال در بخشی از کتاب و بحث مفصل خلال در معنی مقام محمود در آیه «عسی أَن يَعْثُكْ رَبُّكَ مِقَاماً مُحَمَّداً» (اسراء، آیه ۷۹) است. خلال در بخشی از این بحث مفصل خود می‌نویسد: «قال أبو بكر الخلال قرأ كتاب السننه بطرسوس مرات في المسجد الجامع وغيره سنين، فلما كان في سنة اثنين وتسعين (۲۹۲ هـ) قرأته مسجد الجامع وقرأته فيه ذكر المقام محمود فبلغني أن قوماً من طرد إلى الطرسوس من أصحاب الترمذى المبتدع أنكروه...» (ج، ص ۲۲۴).

عبارت خلال به روشنی دلالت دارد که کتاب حاضر اثری جز کتاب السننه است که کتابی کم حجم بوده، آن گونه که خلال بارها آن را در مسجد جامع طرسوس زمانی که احتمالاً برای سماع کتاب‌های مسائل شاگردان احمد بن حنبل به آنجا سفر کرده، خوانده است. محتوا کتاب نیز دلیل دیگری است براینکه اثر حاضر بخشی از همان کتاب الجامع خلال است، چراکه خلال در سراسر کتاب به واسطه شاگردان احمد بن حنبل، از وی نقل حدیث کرده است. آنچه که باعث شد تا محقق کتاب عنوان السننه را برای کتاب انتخاب کند، برخی نقل قول‌ها از کتاب در آثار بعدی اهل حدیث است که در این نقل قول‌ها نام کتاب السننه آمده است. هر چند نقل قول‌هایی نیز از کتاب السننه در این آثار هست که در متن فعلی موجود نیست که محقق این موضوع را به دلیل نقصان و ناتمام ماندن نسخه حاضر دانسته است.^{۱۱} در هر حال مشترک بودن مباحث کتاب الجامع با السننه امر شگفتی نیست که مطالب فراوانی از کتاب الجامع در کتاب السننه نیز آمده باشد. این احتمال نیز چندان بعيد نیست که کتاب الجامع بعد این نیز نامیده شده باشد، چراکه از حیث محتوا نیز همانندی های فراوانی بین این کتاب و آثار تألیف شده با عنوان السننه وجود دارد.

خلال و رساله‌وی در رد بر جهم بن صفوان ترمذی یکی از ویژگی‌های جالب توجه کتاب السننه خلال که تا به حال به آن توجه چندانی نشده، بحث مفصل او در رد عقاید گروهی

،٥٢٦-٥٢٧، ٥٢٨-٥٢٩، ٥٢٩-٥٣٠، ٥٣١-٥٣٢، ٥٣٣-٥٣٤، ٥٣٤-٥٣٥، ٥٣٥-٥٣٦، ٥٣٦-٥٣٧، ٥٣٧-٥٣٨، ٥٣٨-٥٣٩، ٥٣٩-٥٤٠، ٥٤٠-٥٤١، ٥٤١-٥٤٢، ٥٤٢-٥٤٣، ٥٤٣-٥٤٤، ٥٤٤-٥٤٥، ٥٤٥-٥٤٦، ٥٤٦-٥٤٧، ٥٤٧-٥٤٨، ٥٤٨-٥٤٩، ٥٤٩-٥٥٠، ٥٥٠-٥٥١، ٥٥١-٥٥٢، ٥٥٢-٥٥٣، ٥٥٣-٥٥٤، ٥٥٤-٥٥٥، ٥٥٥-٥٥٦، ٥٥٦-٥٥٧، ٥٥٧-٥٥٨، ٥٥٨-٥٥٩، ٥٥٩-٥٦٠، ٥٦٠-٥٦١، ٥٦١-٥٦٢، ٥٦٢-٥٦٣، ٥٦٣-٥٦٤، ٥٦٤-٥٦٥، ٥٦٥-٥٦٧، ٥٦٧-٥٦٨، ٥٦٨-٥٦٩، ٥٦٩-٥٧٠، ٥٧٠-٥٧١، ٥٧١-٥٧٢، ٥٧٢-٥٧٣، ٥٧٣-٥٧٤، ٥٧٤-٥٧٥، ٥٧٥-٥٧٦، ٥٧٦-٥٧٧، ٥٧٧-٥٧٨، ٥٧٨-٥٧٩، ٥٧٩-٥٨٠، ٥٨٠-٥٨١، ٥٨١-٥٨٢، ٥٨٢-٥٨٣، ٥٨٣-٥٨٤، ٥٨٤-٥٨٥، ٥٨٥-٥٨٦، ٥٨٦-٥٨٧، ٥٨٧-٥٨٨، ٥٨٨-٥٨٩، ٥٨٩-٥٩٠، ٥٩٠-٥٩١، ٥٩١-٥٩٢، ٥٩٢-٥٩٣، ٥٩٣-٥٩٤، ٥٩٤-٥٩٥، ٥٩٥-٥٩٦، ٥٩٦-٥٩٧، ٥٩٧-٥٩٨، ٥٩٨-٥٩٩، ٥٩٩-٥١٠، ٥١٠-٥١١، ٥١١-٥١٢، ٥١٢-٥١٣، ٥١٣-٥١٤، ٥١٤-٥١٥، ٥١٥-٥١٦، ٥١٦-٥١٧، ٥١٧-٥١٨، ٥١٨-٥١٩، ٥١٩-٥٢٠، ٥٢٠-٥٢١، ٥٢١-٥٢٢، ٥٢٢-٥٢٣، ٥٢٣-٥٢٤، ٥٢٤-٥٢٥، ٥٢٥-٥٢٦، ٥٢٦-٥٢٧، ٥٢٧-٥٢٨، ٥٢٨-٥٢٩، ٥٢٩-٥٢٩

٧. خطيب البغدادي، همان، ج ٦، ص ٣٠٠.

۸. ظاهرًا کتاب الورع ابوبکر احمد بن محمد بن عبدالعزیز مروذی به چاپ رسیده است. من چاپی از این کتاب را در اختیار دارم که مصحح آن، کتاب را به شاگرد مروذی، یعنی ابوبکر احمد بن محمد بن هارون خلال نسبت داده است. هر چند شواهد موجود در متن کتاب به صراحت دلالت دارد که مؤلف کتاب ابوبکر احمد بن محمد بن عبدالعزیز مروذی است، در سلسله سند روایت کتاب (ص ۷۲) آمده است. کتاب الورع... تصنیف ابی بکر احمد بن محمد المروذی (در متن به خطاب المروزی). مصحح نیز در مقدمه (ص ۵) تاریخ وفات مروذی یعنی ۲۷۵ را به عنوان تاریخ وفات مؤلف کتاب ذکر کرده است.

9. *EI2*, s.v. "Al-Khallal" (by H. Laoust), Vol. 4, P. 989.

مشخصات کتابشناختی مقاله مورد اشاره لائوس نیز چنین است:
idem, "Les Premières professions de foianbalites",
in *Mélanges Louis Massignon*(Damascus 1956-7),
iii, pp.17-22.

١٠. برای نمونه بنگرید به: ابن تیمیه، در «تعارض العقل و النقل، تحقيق محمد رشاد سالم» (ریاض ١٤٠٣/١٩٨٣)، ج ١، ٦٤، ٦٨-٧٠، ٢٢١، ٢٥٤، ٢٦١، ٣٧، ٣٨، ٣٩، ٤٤، ٢٣، ٢٤، ٢٩، ٣٧، ٣٨، ١١٥، ١١٦، ٣١٢، ج ٦، ص ٢٦، ج ٧، ص ١٤٨.

١١- ابو بكر الخلال، السنن، مقدمة عطيه الزهراني، ج ١، ص ٤٤-٤٥

۱۲. اهمیت دیگر کتاب السنّه، در توجیه و نوع نگاه عالمان حدیث در توجیه حکومت عباسیان یا به دیگر سخن رویکرد اهل حدیث به مباحث عملی و نظری سیاست است. بررسی این جنبه کتاب مجالی دیگر را طلب می‌کند.

علی القدیرية الاشارة از موضع اهل حدیث به رد عقاید زیدیه پرداخته است. برای تفصیل مطلب بنگرید به: ایمن فواد السید، چ-ان، ج-ع۶، ۷۸-۷۷.

۲. در این خصوص بنگرید به:
EIr, s.v. "Han balite Madhab" (by MerlinSwartz).

۳۰۰۰ نتیجه فهرست کاما این تحقیقات به Index Islamicus

مراجعه شود.

۴. از جمله این آثار می‌توان به آثار زیر اشاره کرد:
 ابو بکر عمرو بن ابی عاصم شیبانی (متوفی ۲۸۷)، السنہ،
 تحقیق محمد ناصر الدین الالبانی (بیروت، ۱۹۹۳؛ ابو محمد
 حسن بن علی بر بهاری (متوفی ۳۲۹)، شرح السنہ، تحقیق
 ابو یاسر خالد بن قاسم (مدینه ۱۹۹۳؛ ابو عبد الله عبید الله بن محمد
 المکبری مشهور به ابن نطّه (متوفی ۳۸۷)، الابانة عن شریعة الفرقۃ
 الناجیۃ و مجانية الفرق المذمومة، تحقیق رضابن نعمان معطی
 (ریاض، ۱۹۹۴) و کتاب بسیار مهم شرح اصول اعتقاد اهل السنۃ و
 الجماعت از ابو القاسم هبة الله بن حسن اللالکائی (متوفی ۴۱۸) که به
 تحقیق احمد بن سعد بن حمدان غامدی (ریاض ۱۹۹۴) به چاپ
 رسیده است.

٥. احمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، تاريخ مدينة السلام، تحقيق بشار عواد معروف (بيروت: دار الغرب الاسلامي ١٤٢٢/٢٠٠١)، ج ٤، ص ٣٠٠-٣٠٢؛ ابوالحسين محمد بن الفراء، طبقات الحنابلة، تحقيق عبد الرحمن بن سليمان الشيشمي (باض، ١٤١٩/١٩٩٩)، ج ٣، ص ٢٢-٢٧.

ع. فيست کاما، این، نقا، قوا، هاکه در طبقات الحنابله

ابوالحسن، بن فاء آمده حنب، است:

ج ١، ص ٥٠-٥١، ٩٣، ٩٢-٩١، ٨٨-٨٧، ٧٩-٧٨، ٥١-٥٢،
٢٠٦، ٢٠٥-٢٠٤، ١٩٥، ١٩٣، ١٩٢، ١٨٣، ١٨٠، ١٧٧، ١٥٩،
٢٥٨-٢٥٧، ٢٤٦-٢٤٥، ٢٣٩-٢٣٧، ٢١٤، ٢١٣، ٢٠٩-٢٠٨،
-٣١٩، ٣٠٠، ٢٩١، ٢٨٥، ٢٧٩-٢٧٨، ٢٧٦-٢٧٣، ٢٦٨-٢٦٧
-٢٦٥، ٣٦١، ٣٤٧-٣٤٤، ٣٤٣، ٣٤٢، ٣٤١، ٣٣٣، ٣١٨

-٤٤٧، ٤٢٤، ٣١٧، ٣٠٧-٣٦، ٣٩٢-٣٨٨، ٣٦٢-٣٨٠، ٣٧٤
٥٠، ٤٤، ٣٣، ٣٢، ص ١٠، ٢، ٤٧٨-٤٧٧، ٤٧-٤٦٩، ٤٦٨، ٤٥٥
١٠٨-١٠٦، ١٠٢-١٠١، ٩٣-٩٢، ٨٠-٧٩، ٧٧، ٧٤، ٦٣، ٥٥، ٥٢
١٦٣، ١٥٨-١٥٧، ١٥٢، ١٤١-١٣٨، ١٢٩، ١٢٦، ١١٥، ١١١-١١٠